

ЗАТВЕРДЖЕНО

X ПОЗАЧЕРГОВИМ ЗІЗДОМ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ
«ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ «СОЛІДАРНІСТЬ»
27.08.2014 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО ЗМІНИ

XI ПОЗАЧЕРГОВИМ ЗІЗДОМ ПАРТІЇ
«БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА»
24.01.2015 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО НОВУ РЕДАКЦІЮ

XII ПОЗАЧЕРГОВИМ ЗІЗДОМ ПАРТІЇ «БЛОК
ПЕТРА ПОРОШЕНКА «СОЛІДАРНІСТЬ»
28.08.2015 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО НОВУ РЕДАКЦІЮ

XII ПОЗАЧЕРГОВИМ ЗІЗДОМ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ
«ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ»
(дев'ятнадцятий етап) 31.05.2019 р.

ПРОГРАМА

ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ

«ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ»

(нова редакція)
проект

У країна опинилася у вирі цивілізаційних змін. Події, які відбуваються в країні, стали випробуванням для нас, викликом для світових демократій, тестом на міцність цінностей, на яких була побудована сучасна європейська цивілізація.

Революція Гідності стала епіцентром глобального змагання цінностей, коли з одного боку постали люди, які обрали свободу та власне розуміння свого майбутнього, а з другого – злодійкуваті вожді, які будували патронажну державу, в якій громадяни були б позбавлені права вибору. Водночас, Україна, і тоді і зараз перебуває у центрі протистояння європейської цивілізації та «русского мира» та постає перед загрозою реваншу і повернення в геополітичну орбіту Росії.

Боротьба за свободу, право на самовизначення, зіткнення різних цивілізаційних парадигм – виклики планетарного масштабу. Щоб відповісти на них, ми маємо зуміти побачити Україну у світовому ціннісному контексті. А зрозумівши цей контекст, ми маємо визначити стратегію змін власного суспільства та власної держави.

Українці довели своє прагнення жити в європейській країні. На основі наших цінностей ми будемо оновлену державу. Ми готові відповісти на виклики сучасності.

1. ЕПОХА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: ВИКЛИКИ ЧАСУ

Глобалізація супроводжується прямим зіткненням різних світоглядів. Світ переживає часи глобальних змін. Глобалізація формує єдині ринки, інформаційні простори, універсальні технології. В процесі глобалізації відбувається зіткнення носіїв різних моделей розуміння світу. Це призводить до обміну досвідом, зближення та взаємопроникнення культур, появи нових організацій та міжнародних рухів.

Водночас виникають серйозні загрози поступальному розвитку людства. Володіючи глобальними інструментами, тоталітарні агресивні режими диктують волю не тільки громадянам підконтрольних ним держав, а й іншим народам та цілим країнам. Це певною мірою розвиває національну ідентичність, загрожує базовим правам людини та веде до нових масштабних конфліктів. Світ постав перед колосальними викликами, породженими як можливостями, так і загрозами глобалізації.

Виникає потреба самоідентифікації. Здобути успіх у світі, що змінюється, – означає зрозуміти себе. Розуміючи власні цінності, громадяни можуть визначити пріоритети власної країни та використовувати інструменти глобалізації для максимальної реалізації власних духовних та економічних потреб. Глибинне бачення змін у власній країні відкриває перспективу гідного місця країни в сучасному світі.

Самоідентифікація означає спільну дію. Поодинці побороти виклики сучасності неможливо. Особистість здатна впливати на політику тільки тоді, коли діє пліч-о-пліч з іншими людьми. Спільна дія на основі спільних цінностей перетворює єднання в солідарність. Це стає основою творення солідарного суспільства, здатного подолати виклики сучасності та відкрити нові можливості для України.

На відміну від комуністів, які у 20 столітті ділили суспільство на уявні класи з антагоністичними інтересами, ми пропагуємо спільні дії на основі цінностей, які не роз'єднують, а навпаки єднують суспільство. Солідарність і взаємодопомога здатні бути набагато потужнішим рушієм для створення нових спільних цінностей у 21 столітті, ніж взаємна боротьба, що має залишитись у минулому.

Ми також говоримо про ЄВРОПЕЙСЬКУ СОЛІДАРНІСТЬ як консолідацію демократичного суспільства вільних та відповідальних громадян, здатних об'єднуватись заради захисту власних цінностей та добробуту своєї країни.

Ми говоримо про ЄВРОПЕЙСЬКУ СОЛІДАРНІСТЬ як консолідацію вільних та відповідальних громадян, здатних об'єднуватись заради захисту власних цінностей та добробуту своєї країни.

2. УКРАЇНА І СВІТ

Під час Революції гідності українське суспільство випередило політичний клас. Саме громадяни ствердили справжні політичні вектори, моральні орієнтири, бачення шляху розвитку економіки. Суспільство зробило історичний геополітичний вибір та сформувало нове розуміння сучасних питань політики та нашого майбутнього.

Маючи цей вибір, ми тепер можемо по-новому розуміти світові процеси, а світ може по-новому дивитися на нас. Україна опинилася в центрі трансформації світу і сама безпосередньо впливає на геополітичні процеси. Ми вийшли на передові позиції захисту європейських цінностей і довели, що здатні не лише розуміти й переймати кращі суспільно-політичні практики, а й самі стверджувати відданість ідеалам свободи та демократії.

Це розуміння має своє коріння. Ми століттями демонстрували вміння боротися за власну свободу. Ця боротьба стала частиною нашої ідентичності, традицією, яка захищала нас від зовнішніх агресій, волею, яка стверджувала наше прагнення до суверенної держави.

Однак не маючи достатнього досвіду державності, суспільство не набуло імунітету від вразливих для молодих демократій хвороб – популізму, безвідповідальності, відсутності дієвих суспільно-політичних інституцій.

Наша місія – побудувати країну, яка базується на цінностях та принципах, які зберегли нас у битвах за незалежність України, тримають нас у нинішній боротьбі та відкривають нам шлях у європейське майбутнє; дають впевненість, що історичні зміни, які відбулися у 2014-2019 роках, є незворотніми.

3. НАША ІДЕОЛОГІЯ

В основі нашої ідеології є ідея солідарності. Зробивши вирішальний вибір на користь європейської інтеграції, ми говоримо про ЄВРОПЕЙСЬКУ СОЛІДАРНІСТЬ. Під ідеєю ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ ми розуміємо:

- 1** Європейська Солідарність – це побудова сильної, ефективної держави на силі громад та розвиток дієвих суспільних інституцій громадянської участі в справах держави та контролю над владою.
- 2** Європейська Солідарність – це постійна готовність вільних громадян до дії на захист своїх прав та свобод.
- 3** Європейська Солідарність – це спільна відповідальність громадян за майбутнє країни, це особиста співучасть громадян у долі держави, її захисті та розвитку.
- 4** Європейська Солідарність – це самоврядність громад, це спроможність громадян організувати власне життя у власному селі, місті, країні.
- 5** Європейська Солідарність – це захист українських традицій, відтворення успадкованих від попередніх поколінь цінностей та культурної ідентичності.

На ідеї солідарності базуються наші цінності та переконання, на яких має будуватися вільне солідарне суспільство.

4. НАШІ ЦІННОСТІ

- **ГІДНІСТЬ** як усвідомлення суспільством цінності кожної людини та особливе вимогливе ставлення кожної людини до самої себе.
- **ПАТРІОТИЗМ** як готовність будь-коли поставити інтереси власної країни над власними інтересами.
- **ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ** як осмислення власного обов'язку, необхідності та результатів власних дій.
- **ДЕМОКРАТІЯ** як невід'ємне право і відповідальність обирати на чесних виборах підзвітну громадянам владу.
- **СПРАВЕДЛИВІСТЬ** як рівність умов для реалізації творчих, політичних, підприємницьких прагнень громадян України.

На цих основних цінностях має будуватися наша країна. Ми готові послідовно втілювати в життя наші принципи і цінності та ставимо перед собою такі програмні цілі.

5. НАШІ ЗАВДАННЯ

Усвідомлюючи всю відповідальність та виклики часу, які постали перед Україною, ми вбачаємо своїм завданням розбудову суспільства, боротьбу проти проросійського реваншу. Нашою рушійною силою є ініціативні та готові до самоорганізації громадяни. Соціальною основою нашої партії є середній клас – люди, які покладаються на власні сили та ставлять перед собою цілі, осмислюючи власні цінності та ідеали.

ВІДПОВІДАЛЬНА ДЕРЖАВА

Створення відповідальної держави на засадах солідарності є нашим головним завданням. Сучасна держава повинна відчувати суспільство, постійно і результативно підтримувати відносини з громадськими організаціями, експертними середовищами, професійними спілками. Такі відносини – засада творення відповідальних державних управлінців, які мають довіру і дієву підтримку громадян.

Солідарна держава можлива лише у країні, де домінує відчуття справедливості. Справедливість невіддільна від солідарності, адже будь-який вчинок або бездіяльність одних громадян неминуче позначається на долі інших. Отже, відповідальна держава на засадах солідарності – це загальне усвідомлення власного обов'язку та наслідків дій кожного, усвідомлення того, що справедливе суспільство – це особиста відповідальність громадянина та політична відповідальність влади.

Пріоритетом у відповідальній державі мають бути права людини. Держава має створити умови для їх вільної реалізації та гарантувати їх дотримання незалежною і чесною судовою системою, прозорими й ефективними державними інститутами, професійними правоохоронцями, сильною, здатною дати відсіч будь-якому агресору армією. Доступ до інформації про діяльність чиновників, їхні статки та використання бюджетних коштів є невід'ємним правом громадянина.

Ми переконані, що подолання корупції на всіх рівнях має стати складовою нової національної ідеї українців. Суспільство повинно не лише карати корупціонерів, а знищувати самі джерела корупції.

Україна ніколи не змириться з порушенням прав своїх громадян, прав людини. Держава докладатиме всіх зусиль задля відновлення законності на півострові та повернення української влади у Крим.

УСПІШНІ ЛЮДИ

Нам потрібна сильна консолідована і відповідальна держава, яка гарантує права і свободи своїх громадян. Але ми прагнемо мінімального втручання держави в економіку, водночас розвиваючи можливості для приватного підприємництва. Давати якомога більше простору для ініціативи й саморозвитку громадян у економіці, політиці, суспільному житті забезпечити однаковість правил для всіх – важливе завдання для політичного класу країни.

Ми вважаємо хибним і помилковим множення пасивних споживачів державної допомоги серед повносправних і здорових людей.

Завдання держави – створення умов для самореалізації особистості, забезпечення рівності можливостей для кожного. В країні, яку ми будуємо, мають бути усунені будь-які умови для нерівності у правах та дискримінації. Необхідно закріпити правила вільної конкуренції в економіці, узаконити конкурсні засади у здійсненні всіх призначень на посади у державному секторі, побудувати дієві соціальні ліфти в політиці.

Ми підтримуємо рівність, але це має бути справедлива рівність, що означає рівність можливостей заробити і реалізувати себе. Бідний чи багатий має мати однаковий доступ до якісної освіти і можливостей для початку власної справи чи працевлаштування на основі власних здібностей.

Успішні люди, які можуть реалізувати свої прагнення, здібності та таланти, – запорука успішної країни.

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК

Упровадження інноваційних моделей розвитку економіки – головний економічний вектор країни. Завдання партії – створити законодавчі механізми, реалізувати конкретні кроки, які б відкрили шлях для впровадження в Україні принципово нових прогресивних технологій, найсучасніших рішень в управлінні та організації праці, випуску високотехнологічної конкурентоспроможної продукції.

У сучасному глобалізованому світі головний ресурс країни – це людський ка-

пітал. Людина – головне джерело інноваційного розвитку. Ті, хто має творче мислення, володіє сучасними технологіями, здатний до індивідуальної праці та спроможний запропонувати ринкові унікальні продукти, є двигуном економічних змін. Тому в Україні мають створюватися умови для піднесення освіти та науки, приватних та державних наукових центрів та технопарків.

ТРАДИЦІЙНІ ЦІННОСТІ

Національна культура, історичні традиції, сімейні цінності становлять ціннісну основу суспільства. Солідарне суспільство будується не лише на зв'язку із сучасниками, це також зв'язок із попередніми поколіннями. Він здійснюється через спільні культурні коди, національні традиції, усталене розуміння людських відносин та відносин між громадянином і владою.

Ми несемо спільну відповідальність за збереження і плекання культурних традицій та їх передачу наступним поколінням. Наше завдання – зберегти історичну пам'ять, власну ідентичність, національну самобутність.

Держава має створити умови для розвитку української культури, забезпечення статусу української мови як єдиної державної, а також забезпечувати розвиток культур національних меншин. Влада повинна захищати право на релігійне, культурне, мовне самовизначення всіх громадян.

СИЛЬНІ ГРОМАДИ

Сильні самоврядні громади – базовий елемент солідарного громадянського суспільства, яке ми будемо. Децентралізація та передача реальних важелів впливу на прийняття рішень місцевим громадам має дати поштовх до справжнього самоврядування та виховання відповідальних громадян. Результатом адміністративно-територіальної реформи має стати передача влади на рівень громад та реформування й оптимізація адміністративного поділу країни.

Творення сильних самоврядних громад наблизить державне управління до європейських стандартів, гармонізує відносини між українськими регіонами і центральною владою, створить ефективні передумови для надходження інвестицій та підвищення якості життя людей в українських регіонах.

МІЖНАРОДНЕ ЛІДЕРСТВО

Реалізація власної незалежної зовнішньої політики – нагальне завдання, від виконання якого напряму належить, як швидко Україна зможе дати відповідь на глобалізаційні виклики. Нашим завданням є творення стратегій та інструментів, які забезпечують активну присутність України в міжнародній політиці. Результатом має стати перехід до проактивної політики України, коли ми не реагуватимемо на виклики міжнародної системи, а передбачатимемо їх, заздалегідь готуватимемо комплексні заходи та просуватимемо наші позиції на міжнародній арені, формуючи і пропонуючи іншим свій порядок денний, відповідаючи своєму потенціалу лідерства у регіоні.

Опинившись на вістрі боротьби за цивілізаційні цінності, Україна повинна демонструвати світові власну вагу як форпосту захисту від диктаторських ідеологій, спроб перекроїти політичну мапу світу та агресивної реваншистської політики. Пріоритетом партії є дієві кроки, спрямовані на ефективну європейську та євроатлантичну інтеграцію, **кінцевою метою якої має стати набуття Україною повноправного членства у НАТО та ЄС.**

Такими ми бачимо наші цінності та завдання, які ставимо перед собою. Маючи ці світоглядні та практичні орієнтири, ми реалізуємо цю програму дій, яка стане осердям масштабних і незворотних змін у країні.

Партія «Європейська Солідарність» звітує про виконання Програми партії, нова редакція якої була затверджена XII позачерговим з'їздом партії 28.08.2015 року. Партія, депутатські фракції та представники в органах законодавчої, виконавчої, місцевої влади забезпечили виконання програмних зобов'язань у наступних сферах.

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ ТА МІЖНАРОДНА ПОЛІТИКА

- Україна та Європейський Союз підписали Угоду про Асоціацію у повному обсязі, документ ратифікований парламентами усіх держав-членів ЄС. Після запровадження Зони вільної торгівлі з Європейським Союзом з 1 січня 2016 року товарообіг України із країнами ЄС зріс на 60%. Частка країн ЄС у загальному товарообігу України сягнула 42,6%, частка Росія впала до близько 10%.
- Україна виконала усі критерії лібералізації візового режиму з країнами ЄС (144 критерія). 11 червня 2017 року українці з біометричними паспортами отримали можливість в'їзду до країн Шенгенської зони без віз. Загалом Україна має безвізовий режим із 128 країнами світу, український паспорт піднявся на 32 місце у рейтингу «Індекс паспортів».
- Зобов'язання щодо набуття членства в організації Північно-Атлантичного договору (НАТО) та Європейському Союзу закріплене у Конституції України.

БЕЗПЕКА ТА ОБОРОНА

Міжнародна підтримка

- Україна сформувала єдиний міжнародний фронт протистояння Росії. Вперше в історії України її підтримують найбільш потужні, впливові та сильні країни та міжнародні об'єднання - ЄС, США, НАТО та багато інших країн та організацій.
- Міжнародний Суд ООН визнав обґрунтованість позиції України та зобов'язав РФ вжити заходів для припинення та недопущення подальших порушень

Конвенції про ліквідацію усіх форм расової дискримінації – зокрема суд став на захист Меджлісу кримськотатарського народу та освіти українською мовою.

- Генеральна Асамблея ООН ухвалила декілька Резолюцій на підтримку територіальній цілісності України.

Схвалення 17 грудня 2018 року резолюції Генеральної Асамблеї ООН «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та м.Севастополь (Україна), а також частин Чорного і Азовського морів» засвідчило чітку позицію міжнародного співтовариства на підтримку територіальній цілісності України та засудження агресії РФ.

- Міжнародні санкції щодо Росії, що почали застосовуватися ЄС, США, багатьма іншими країнами у 2014 році, не просто продовжуються, а й посилюються. Росії не вдалося зняти або послабити санкції навіть за допомогою військової кампанії в Сирії.
- Україна досягла найвищого рівня співпраці з НАТО за всі роки незалежності. Міжнародні союзники допомагають українській армії військовим спорядженням, проводять тренування та навчання. Країни НАТО розпочали постачання летальної зброї до України: протитанкових ракетних комплексів Джавелін, антиснайперських комплексів, бронетехніки, радарних контрбатареїних комплексів, патрульних катерів, засобів сучасного зв'язку та індивідуального захисту. Надходження до України високотехнологічної летальної зброї – пряме свідчення довіри НАТО до нашої держави та до реформ оборонного сектору, які відбулися у 2014-2019 роках.

Збройні сили

- В Україні практично з нуля створені сучасні, боєздатні Збройні сили.
- Українська армія стабілізувала ситуацію на Сході держави та зупинила ворога. Було звільнено та відновлено конституційний лад на понад 6 тисячах квадратних кілометрів території Донецької і Луганської областей, мешканці понад двохсот населених пунктів повернулись до нормального життя.
- Збройні Сили України переведені на переважно контрактну форму комплектування. Українська армія уніфікує свої стандарти із вимогами збройних

сил країн НАТО. Регулярно проводяться спільні навчання.

- В Міжнародному центрі миротворчості та безпеки (Яворівський військовий полігон) за стандартами НАТО та за участю інструкторів з країн Альянсу готують новітню армію України.

- Збільшено чисельність ЗСУ, утворена ряд нових бригад, які укомплектовані і озброєні.

- Українські воїни отримують гідне грошове забезпечення, яке зростає згідно з державними оборонними програмами. Загальний обсяг фінансування сектору безпеки і оборони перевищив 5 % ВВП.

- Розпочато масштабний проект із будівництва службових гуртожитків для десятків тисяч воїнів-контрактників.

- Вітчизняний ВПК розробляє та постачає у війська найновіші технологічні зразки озброєння, зокрема:

- ▶ “Нептун” – комплекс крилатих ракет наземного базування для ураження морських і берегових цілей, повністю розроблений в Україні. Лише шість країн світу включно з Україною мають науковий потенціал та виробничі потужності для виробництва крилатих ракет.

- ▶ “Стугна” – протитанковий ракетний комплекс, розроблений в Україні

- ▶ “Вільха” - український ракетний комплекс з коригованим боєприпасом калібру 300 мм. Розроблений на основі радянської реактивної системи залпового вогню 9К58 «Смерч». Прийнятий на озброєння української армії у 2018 році

- ▶ “Верба” – українська система залпового вогню з автоматичною перезарядкою.

- ▶ Грім-1 та Грім-2 – одноступенева балістична ракета з радіусом до 500 км.

- ▶ “БТР-4” – БТР нового покоління, що переданий на озброєння української армії.

- Формуються бригади територіальної оборони взамін окремих загонів оборони. На весь особовий склад підрозділів територіальної оборони закладено в місія зберігання 100 відсотків стрілецької зброї з боєприпасами.

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА УКРАЇНИ. ТОМОС

- Українська православна церква отримала Томос про автокефалію. Томос – це акт нашої духовної незалежності, який Україна чекала понад 300 років.

ГУМАНІТАРНА ПОЛІТИКА

- В Україні ухвалено новий «Закон про освіту». Він гармонізує структуру і зміст української освіти та науки із європейськими стандартами; передбачає перехід до системи якісної сучасної освіти. Закон підвищує роль державної української мови в освітньому процесі та передбачає неухильне дотримання прав національних меншин, які проживають на території України.
- 1 вересня 2018 року першокласники вже пішли до Нової української школи. В 2019 р. стартує реформа середньої школи.
- Закон «Про інклюзивну освіту», ухвалений за ініціативи Марини Порошенко, надав дітям з особливими освітніми потребами право отримувати освіту за місцем проживання. У всіх регіонах України відкриті десятки Медіатек, ресурсні кімнати та Інклюзивно-ресурсні центри. Кількість учнів з особливими освітніми потребами у загальноосвітніх закладах збільшилася більше, ніж чверть.
- Закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної» - це фундаментальний закон, що остаточно утвердив українську мову у правах, закріпивши механізми її розвитку та підтримки. Закон жодним чином не утискає інші мови, але захищає українську.
- Розвиток національного культурного продукту став пріоритетом культурної політики держави. Запроваджені мовні квоти на телебаченні і радіо, друковані ЗМІ та сайти зобов'язані по закінченні перехідного періоду мати українську версію.
- З 13 жовтня 2017 року загальнонаціональні телевізійні канали зобов'язані не менш ніж 75 відсотків мовлення вести українською мовою. З 8 листопада 2016 мінімальна квота на частку україномовних пісень в ефірі радіостанцій

склала 25%. З 8 листопада 2017 року квота зросла до 30%, а з 8 листопада 2018 року зросла до 35%.

- Розподіл державних коштів на культурні програми і проекти відбувається через прозорі відкриті конкурси, зокрема через новий ефективний механізм Українського культурного фонду.
- В 2017 році 27 фільмів отримали фінансування з держбюджету, у 2016 році - 35. У бюджетах 2018 та 2019 років на розвиток українського кінематографу виділялось по 1 млрд грн. Українському кіновиробництву надано податкові пільги.

ДЕКОМУНІЗАЦІЯ

- Декомунізація – це елемент ідеологічної деколонізації. Перейменовано близько тисячі населених пунктів, близько 52 тисяч вулиць отримали нові назви. Демонтовано близько 2,5 тисяч пам'ятників Леніну та іншим діячам радянської епохи.
- Запроваджено низку нових свят на заміну анахронічним радянським. Встановлено державне свято – День захисника України (14 жовтня), запроваджено нові концептуальні підходи з відзначення цієї дати. Започатковано відзначення Дня Героїв Небесної Сотні (20 лютого) та Дня Гідності та Свободи (21 листопада). Запроваджено нові концептуальні підходи до відзначення річниць пам'ятних подій Другої Світової війни; встановлено День пам'яті та примирення (8 травня).
- У Збройних Силах, Національній гвардії та Державній прикордонній службі України відійшли у минуле радянські символи, назви та почесні найменування – Україна повертається до своєї справжньої національної історії та видатних постатей з її минулого.

СВОБОДА СЛОВА ТА ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА

- Українська влада забезпечила свободу слова як базову цінність громадянського суспільства, цінність Революції гідності, цінність, яка стала частиною української ідентичності.
- Відбулося роздержавлення ЗМІ, створене Суспільне телебачення і радіо.

- З метою протидії засобам гібридної війни, які застосовує проти України країна-агресор, запроваджено механізми протидії інформаційній агресії Росії.

Заборонено мовлення російських телеканалів, які порушували українське законодавство, зокрема пропагували мілітаристські та шовіністичні цінності держави-агресора. Обмежено імпорт книжок з Росії, заборонені російські соціальні мережі «ВКонтакте» та Однокласники», а також діяльність великих російських мережевих компаній – Яндекс та Mail.Ru.

БОРІТЬБА ІЗ КОРУПЦІЄЮ

- Запроваджене електронне декларування доходів та витрат державних службовців. Створений спеціальний орган – Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК), який проводить перевірку декларацій високопосадовців. Громадські активісти контролюють результати перевірок та відповідність декларацій чиновників.
- Державні закупівлі відбуваються через систему ProZorro, яка визнана однією з найефективніших систем електронних торгів у світі.
- Адміністративні послуги переведені в електронну форму; по всій країні відкриті Центри надання адміністративних послуг.
- В Україні створена законодавча база та інституційна структура антикорупційної системи: Державне бюро розслідувань (ДБР), Національне антикорупційне бюро України (НАБУ), Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК), Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП), Вищий антикорупційний суд України (ВАСУ). Кадрові конкурси в антикорупційні органи відбулися із залученням незалежних міжнародних експертів, а також представників громадянського суспільства.

РЕФОРМА ПРАВОСУДДЯ

- В рамках судової реформи ухвалені зміни до Конституції України, а також Закон «Про судоустрій і статус суддів», внесені зміни до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів, ухвалено Закон «Про забезпечення права на справедливий суд», Закон «Про вищу раду правосуддя» та ряд інших.
- В Україні запроваджена трирівнева судова система: перший рівень – місцеві та окружні суди, другий – апеляційні суди, третій – Верховний Суд.
- Повністю реорганізований Верховний Суд України. Змінено його кадровий склад: вперше в історії незалежної України до складу Верховного Суду увійшли вчені, адвокати і правозахисники. Їх вперше відбирали на відкритому конкурсі із залученням громадських активістів.
- Були створені спеціалізовані суди: Вищий суд з питань інтелектуальної власності та Вищий антикорупційний суд.
- Верховна Рада України позбавлена права на призначення та звільнення суддів, ці повноваження поклали на Вищу раду правосуддя – незалежний орган судової влади.
- Усі судді проходять процедуру кваліфікаційного оцінювання, у якому бере участь Громадська рада доброчесності.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ

- В Україні починаючи з 2014 року відбулися 2 президентські кампанії, вибори до Верховної Ради України та вибори депутатів місцевих рад. За підсумками моніторингу міжнародних місій ці виборчі кампанії відбулися відповідно до стандартів ОБСЄ, без порушень, чесно і прозоро. Чесні вибори - основний інструмент контролю над діяльністю влади.

• Законом «Про політичні партії» запроваджене державне фінансування партій. Це дозволило відкрити партійні каси для суспільства, контролювати надходження та витрачання партійних коштів, а також стимулювати дотримання гендерних квот при формування виборчих списків.

ЕКОНОМІКА

- Україну було врятовано від економічного краху, до якого її привів режим В.Януковича. Навесні 2014 року на єдиному казначейському рахунку країни було 108 тис. грн. – по 1 копійці на 4-х громадян України.
- Під час воєнних дій та агресії Росії Україна не припинила виплачувати пенсії, соціальні допомоги та заробітну платню бюджетникам. Держава почала послідовно підвищувати соціальні виплати пенсіонерам, незахищеним громадянам та працівникам бюджетної сфери.
- Врятовано від повного розвалу банківську систему України, здійснено її оздоровлення.
- Економіка України завдяки проведенню макрофінансової стабілізації почала зростати і станом на початок 2019 року зростала 12 кварталів поспіль - попри війну на Сході України та анексію Кримського півострова, втрату значної частини економічного потенціалу та торговельну блокаду з боку Росії. За 2018 рік українська економіка росла максимально за сім років - на 3,3%.
- Середня заробітна плата в січні 2019 склала 9223 грн, що більш, ніж в 3 рази перевищує цей показник на січень 2013 р. (3000 грн). Мінімальна заробітна плата починаючи з 2016 року зросла у 3 рази в доларовому еквіваленті (з \$50 до \$150).
- Інфляція порівняно з 2015 роком знижена у 4 рази. За підсумками 2018 року інфляція вперше за 5 років була меншою ніж 10%.
- Курс гривні стабільний кілька років поспіль. Незалежна політика Національного банку України сприяла оздоровленню банківської системи, виведенню з ринку «кишенькових» банків.

- Стабілізація економіки дала змогу розпочати реформу децентралізації, спрямувати мільярди гривень на ремонт і будівництво доріг, шкіл, лікарень, інфраструктурних об'єктів.
- Україна посіла 71 місце серед 190 країн світу в рейтингу ведення бізнесу Doing business, що його укладає Світовий банк, покращивши свій результат 2013 року на 66 позицій (з 137 місця). Україна досягла найбільшого прогресу в Doing Business серед пострадянських країн.
- У рейтингу інновацій Global Innovation Index входить у першу півсотню країн світу. 43-є місце у 2018 році - це найвища позиція нашої держави за 12 років існування рейтингу.
- За чотири роки в Україні збудовано більше 200 нових заводів, тільки у 2018 року – відкрито 83 нових підприємства.

ІНФРАСТРУКТУРНІ ПРОЕКТИ

- 2018 рік став рекордним щодо кількості відремонтованих автодоріг в Україні. Завдяки початку роботи Дорожнього фонду відновлено 3800 км доріг загальнодержавного та місцевого значення.
- Реалізовано кілька масштабних інфраструктурних проектів, серед яких запуск Бескидського тунелю; запуск експресу до аеропорту «Бориспіль», відкриття частини транспортного коридору, що поєднує Україну із ЄС, в районі міста Рені.

ЕНЕРГЕТИКА

- Україна диверсифікувала джерела постачання енергоносіїв, відмовившись від російського газу.
- Відбулася блискача перемога «Нафтогазу» над «Газпромом» у Стокгольмському суді. Економічний ефект склав понад 50 млрд доларів США на користь України.

- Ліквідовано «вбивцю гривні» - корупційний хаб, що використовував збитковість «Нафтогазу України». До 2014 року «Нафтогаз України» щороку був збитковим в обсязі близько 100 млрд. грн. (понад 1/6 Державного бюджету). Вже з 2017 року Нафтогаз збільшив свій прибуток на 48% і забезпечив 18% надходжень всього Державного бюджету України. У 2018 році «Нафтогазу України» перерахував до держбюджету 136,5 млрд грн.
- Закон про ринок електроенергії зруйнував монополію на цьому ринку.
- Розпочато процес об'єднання енергосистем України та Європи. Він дозволить відокремитися від енергетичної системи Росії, підвищити енергетичну безпеку, встановити прозорі стандарти роботи ринку та наростити експорт електроенергії до 1,5 млрд. дол. США на рік.

ІТ-ГАЛУЗЬ

- ІТ-галузь стала локомотивом вітчизняної економіки, вона формує понад 3% ВВП і поступається лише АПК та металургії. Цього року, за експертними прогнозами, кількість розробників має зрости на 20-25%, а до 2025 року – подвоїтися.
- В Україну прийшов 3G, а потім і 4G. 17 травня 2019 року П.Порошенко підписав Указ про запровадження зв'язку 5 покоління - 5G
- Впровадження нових стандартів зв'язку не лише покращило надання послуг, але принесло мільярди гривень до державного бюджету внаслідок проведення відкритого конкурсу на частоти.

РЕФОРМА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

- В Україні ухвалені закони, які запроваджують медичну реформу. Проведено перший етап медичної реформи
- Медична реформа підвищує якість та доступність медичних послуг не залежно від населеного пункту (місто/село), розвивається сільська медицина. Медичні заклади отримали фінансово-господарську самостійність.
- Реалізується принцип «гроші ходять за пацієнтом». Більшість жителів України підписали контракт із сімейним лікарем.

- Працює програма «Доступні ліки», яка забезпечує право отримати безкоштовно чи з незначною доплатою ліки за рецептами людям, хворим на серцево-судинні захворювання, бронхіальну астму та діабет 2 типу.
- Здійснено перехід на закупівлі через міжнародні організації, що дозволило використати на додаткові закупівлі до 39% виділених коштів.
- Оплата праці медичних працівників, які вже працюють у рамках реформи, підвищилась у рази.

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА

Здійснено перший етап пенсійної реформи.

- Суть пенсійної реформи – зменшення дефіциту Пенсійного фонду, відмову від зрівнялівки та осучаснення (підвищення) пенсій.
- Підвищено виплати пенсіонерам, які під час трудової діяльності мали порівняно високу заробітну платню.
- 1 березня 2019 року автоматичний перерахунок пенсій провели для 10 мільйонів пенсіонерів, середній розмір підвищення склав 514 грн.
- При цьому вдалося не збільшувати дефіцит пенсійного фонду – за рахунок, в тому числі, збільшення мінімальної заробітної плати та детінізації зарплат.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

- В Україні триває реформа децентралізації влади. Вперше за всю історію України у зведеному бюджеті частка місцевих бюджетів, враховуючи субсидії і субвенції, вже складає більше половини - понад 51%.
- Станом на 10 травня 2019 року створено 899 об'єднаних територіальних громад, які охоплюють 9,5 мільйонів людей і майже 40% території України.
- Місцеві громади отримали значні ресурси та повноваженнями для забезпечення якісного життя людей. Державна фінансова підтримка місцевого та регіонального розвитку збільшилася у 41,5 раз (від 0,5млрд грн у 2014 р до 20,75 млрд грн у 2019 р).

КАРТА ЗМІН

Наша програма дій передбачає:

1. НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА

Ми ставимо за мету інтеграцію і України в Євроатлантичний безпековий простір та набуття членства в організації Північно-Атлантичного договору. Україна має бути готова до членства НАТО у 2023 році. Система організації національної безпеки має відображати докорінну зміну геополітичних реалій, в яких опинилася Україна, та відповідати сучасним викликам і загрозам, основна з яких – загроза тероризму й російської військової інтервенції.

1.1. СИЛЬНА АРМІЯ

Підтримка та розвиток сильних сучасних Збройних сил України - головна гарантія незалежності та суверенітету України. Збройні сили України формуються на професійній основі за стандартами НАТО. Загальний військовий призов зі строком служби протягом шести місяців зберігається на перехідний період.

Пріоритет розвитку Збройних сил України - переоснащення армії новітньою зброєю та сучасне матеріально-технічне забезпечення.

Основа переоснащення Збройних сил України - вітчизняний військово-промисловий комплекс, орієнтований на розробку новітніх та перспективних видів озброєнь. Для цього створюються економічні та інституційні умови. Розвиток вітчизняного ВПК відображає стратегічні інтереси України - розширення співробітництва з розробок озброєння та військової техніки із США, Канадою, країнами ЄС, Південно-Східної Азії.

Видатки на оборону збільшуються до 6-7 % від ВВП.

Українська армія продовжує уніфікацію своїх стандартів із вимогами збройних сил країн-членів НАТО - через системне реформування Збройних сил України відповідно до вимог Альянсу, регулярні спільні навчання з державами-членами Північно-Атлантичного союзу, підготовку сержантського, офі-

церського та командного складу українських військовослужбовців у навчальних закладах країн НАТО та реформування української військової освіти з урахуванням кращих практик країн-членів НАТО.

У суспільстві визнається та підтримується високий і почесний статус військовослужбовців України. Добробут тих, хто захищає батьківщину, та добробут їхніх сімей гарантовано державою. Рівень заробітних плат та соціальний захист учасників бойових дій має відповідати стандартам кращих армій світу.

1.2. ПОТУЖНІ РЕЗЕРВИ

Створення системи воєнного резерву за зразком Швейцарії - пріоритет посилення національної безпеки. Підготовка резервів повинна забезпечувати максимальну мобілізацію українського суспільства. Кожен громадянин має знати про свої дії у випадку військової агресії.

В Україні змінюється ставлення до військового обов'язку та військової служби. Ці зміни відображаються у відповідних законах, які вимагатимуть обов'язковості служби у військовому резерві в період військової або терористичної загрози.

1.3. ПОВЕРНЕННЯ ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

Окуповані російсько-терористичними військами території України – Кримський півострів і окремі райони Донецької та Луганської областей – мають бути повернуті під контроль української влади політико-дипломатичним шляхом. Санкції до країни-агресора мають посилюватися і тривати до тих пір, доки останній російський солдат не покине територію України, а контроль над нею не повернеться до української влади.

Послідовне виконання Мінських домовленостей і запровадження повноцінної миротворчої місії під егідою ООН забезпечать Україні повернення тимчасово окупованих територій.

Крим має отримати статус національної автономії у складі України, спрямованої на захист національно-культурної ідентичності кримськотатарського народу.

1.4. ЕФЕКТИВНІ СПЕЦСЛУЖБИ

Головне завдання Служби безпеки України - контррозвідувальна діяльність, боротьба з тероризмом, агентурна робота та підтримання інформаційної безпеки.

Служба безпеки має бути позбавлена невластивих їй функцій – таких як розслідування економічних злочинів, боротьба із організованою злочинністю тощо.

1.5. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА

Захист інформаційного простору від антиукраїнської пропаганди та гібридної інформаційної війни з боку Російської Федерації є основою інформаційної політики держави. Має бути створена ефективна система розпізнавання неправдивої інформації, «фейків» і їх спростування. При цьому в Україні гарантується свобода слова та захист персональних даних. Обмеженню підлягає лише інформація, розповсюдження якої може зашкодити обороноздатності держави.

Інформаційні бази даних мають створюватись і працювати за принципом технології розподілених блоків транзакцій, що підвищить ефективність використання інформації, дасть змогу ефективно опрацьовувати інформацію та уникнути втрати реєстрів унаслідок дій сторонніх осіб, угрупувань, інших держав.

Стандартизація роботи з інформацією забезпечить вищий рівень безпеки. Робота з інформацією держустанов та їх фахівців, котрі володіють доступом до важливих даних, повинна відбуватися за єдиним стандартом. Спецслужби покликані контролювати дотримання цих вимог.

В освітні програми всіх рівнів мають бути включені елементи медіа-грамотності, критичного мислення, вміння працювати з різними джерелами інформації та оцінювати їх.

Інформаційна безпека базується на принципах дотримання балансу інтересів особистості, суспільства та держави.

2. УРЯДУВАННЯ

Визначальними принципами державного управління в Україні мають стати ефективність та дія на результат, відкритість та прозорість влади, активна участь громадян у житті країни, обов'язкова підзвітність влади перед виборцями, ефективність та дія на результат, а також ощадливість, оптимізація штату та ресурсів, необхідних для виконання функцій державних інституцій.

2.1. ПРОЗОРИСТЬ ТА ДОСТУПНІСТЬ

Стандартом влади в Україні має стати її прозорість та доступність. Ця вимога до влади була рушієм Революції гідності, ознакою, яку українці сприймають як невід'ємний атрибут державної організації.

Прозорість влади полягає в доступності отримання інформації про її діяльність. Громадяни повинні в режимі «живого часу» отримувати інформацію про діяльність органів влади та місцевого самоврядування, особливо щодо використання бюджетних коштів. Така інформація має надаватися за першим запитом громадян та організацій, постійно оновлюватися, бути важливим критерієм оцінки ефективності кожної державної інституції.

Максимальне поширення електронного документообігу та електронного урядування підвищить ефективність роботи державного апарату. Отримання послуг від держави та місцевих органів влади має бути максимально доступним за електронним зверненням.

Забезпечення прав громадян на доступ до публічної інформації – обов'язок держави. Влада має створювати умови для належного контролю над дотриманням права на доступ до публічної інформації, залучаючи до цього експертні середовища та громадських діячів.

2.2. ДЕРЖАВНА ВЛАДА

Державне управління на всіх рівнях має базуватися на європейських принципах публічної служби, а самі державні службовці стають менеджерами з надання державних послуг громадянам.

Скорочення кількості органів центральної влади оптимізує державне управління. Цей процес відбувається шляхом укрупнення, ліквідації функцій дублювання та спрощення документообігу.

Державна служба має стати почесним обов'язком державного службовця. Чиновників має бути небагато, але з високим рівнем матеріально-соціального забезпечення і з жорсткою системою покарання за службові злочини. Приймати людину на державну посаду потрібно виключно на підставі відкритого конкурсу.

2.3. МІСЦЕВІ ГРОМАДИ. КРАЇНА БЕЗ ПЕРИФЕРІЇ

Громада є носієм традиційних цінностей українського суспільства – готовності до співпраці, солідарності, взаємодопомоги та організації самоврядування. Це цінності, які формують сучасне бачення розвитку України.

Реформа децентралізації, розпочата в Україні, має бути завершена шляхом остаточного формування спроможних об'єднаних територіальних громад. Разом із завершенням децентралізації адміністративного устрою відбувається секторальна децентралізація – у сферах освіти, медицини, адміністративних послуг тощо.

Громади отримують достатні ресурси та повноваження для забезпечення якісного життя людей. Податки від прибуткової діяльності на території громади, використання місцевих ресурсів повинні наповнювати місцеві бюджети.

Громади мають отримати дієві інструменти впливу на ключові питання місцевого значення, контролю за ефективністю використання місцевих бюджетів. Обізнаність громадян із справами громади, своїми правами та можливостями в громаді є однією з цілей політики децентралізації.

Держава бере на себе зобов'язання фінансувати національні програми, органи центральної влади на місцях, роботу стратегічних об'єктів. Держава забезпечує розвиток та фінансування інфраструктурних проєктів, які дозволять Україні стати «країною без периферії».

2.4. ВИБОРИ

Чесні вибори – основний інструмент контролю над діяльністю влади. Головна умова їх забезпечення – прозорість фінансування та використання коштів у виборчих кампаніях, доступність інформації про кандидатів.

Виборча система України має відображати актуальні вимоги українського суспільства – запит на оновлення політичних еліт, творення соціальних ліфтів, рівність умов для участі в політиці представників різних соціальних, етнічних, регіональних груп.

Посилення відповідальності партій та їх зв'язку з виборцями має бути пріоритетом у формуванні вищого законодавчого органу. Парламентська система виборів має передбачати запровадження виборів народних депутатів на пропорційній основі за системою відкритих партійних списків. Така система дасть можливість виборцю голосувати як за партію, так і за конкретного кандидата від неї в регіональному багатомандатному окрузі.

Місцеві вибори забезпечують представництво громад у місцевих радах відповідно до реформи децентралізації. Вибори депутатів сільських та селищних відбуваються на мажоритарній основі. Міські, районні та обласні ради обираються за системою відкритих партійних списків зі зменшенням граничної кількості депутатів. Вибори мерів великих міст відбуваються у два тури.

3. ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА

Ключовим принципом організації українського суспільства має бути рівність усіх перед законом. Справедливий суд, невідворотність покарань для порушників закону та ефективні правоохоронні органи мають стати наріжними складовими правової системи України.

3.1. ПРАВОСУДДЯ

Незалежні, професійні та чесні суди – необхідна передумова побудови правової держави. Право на справедливий суд має бути забезпечено через завершення судової реформи відповідно до міжнародних стандартів, які визнача-

ють питання призначення суддів на адміністративні посади, утворення самих судів, оптимізації складу судів та їхньої діяльності.

Система правосуддя має стати незалежною від впливу інших органів влади та окремих посадових осіб. Призначення суддів на всіх рівнях судової системи має здійснюватися незалежно від політичного впливу Вищою Радою правосуддя, яка складається із фахівців з бездоганною репутацією та працює з якнайширшим залученням громадськості, зокрема із Громадською радою доброчесності.

Переатестація суддів та їх відбір здійснюється на конкурсній основі.

Невідворотність покарання судді за винесення неправосудних рішень має стати гарантією чесного правосуддя. Судді, які винесли неправомірне рішення, повинні жорстко каратися, в тому числі персональним відшкодуванням завданих збитків.

Основним критерієм оцінки діяльності виконавчих служб має бути кількість виконання рішень судів.

3.2. БОРОТЬБА ІЗ КОРУПЦІЄЮ

Основою викорінення корупції має стати загальна нетерпимість суспільства до будь-яких виявів корупції.

Подолання корупції можливе за умови прозорості та публічності органів влади, спрощення дозвільних процедур, максимального надання послуг електронними засобами зв'язку, максимального обмеження можливостей для чиновників будь-якого рівня втручатися у виробничу діяльність суб'єктів господарювання; гідної оплати праці чиновників та невідворотності покарань за корупційні діяння.

Доходи та витрати чиновників мають бути публічними. Майно, походження якого особа, уповноважена на здійснення функцій держави або органів місцевого самоврядування, не може пояснити, підлягає конфіскації на користь держави.

Впровадження моніторингу діяльності чиновників є елементом постійного

контролю над ними. Такий моніторинг відбуватиметься шляхом зовнішнього аудиту органів влади та існування процедури перевірки на доброчесність усіх чиновників.

Створена в Україні система спеціально уповноважених антикорупційних органів має розпочати повноцінну, ефективну роботу після повного перезапуску судової та правоохоронної системи.

3.3. РІВНІСТЬ ГРОМАДЯН

В Україні неприпустима дискримінація за статевою, національною, мовною, гендерною, релігійною та іншими ознаками. Держава повинна здійснювати контроль над дотриманням гендерної рівності. Має діяти постійний моніторинг фактів та вивчення причин можливої дискримінації. Це дасть змогу визначати та здійснювати конкретні заходи щодо запобігання порушення принципу рівності та її відновлення.

Недоторканність обмежується сферою виконання професійних обов'язків або представницького мандату.

4. ЕКОНОМІКА

Україна модернізує власну економіку та вибудовує гідні позиції в системі міжнародного поділу праці. Для цього в країні має бути реалізована відповідальна стратегія розвитку конкурентних на світовому ринку галузей економіки, створені сприятливі умови для ведення бізнесу, непохитно захищена приватна власність та забезпечена чесна відкрита конкуренція в бізнесі. Бізнес та влада повинні нести солідарну відповідальність за розвиток економіки країни.

Основними принципами економічної політики є невтручання держави в економічну діяльність суб'єктів господарювання. Управління економікою переходить від моделі регулювання до моделі нагляду за законністю.

4.1. ПРОМИСЛОВІСТЬ

Розвиток промислового потенціалу України здійснюється з метою досягнення регіонального лідерства – шляхом переходу від пострадянської промисловості до індустріальної революції 4.0.

4.2. ДЕРЕГУЛЯЦІЯ

Дерегуляція економіки має стати стимулом для розвитку приватної ініціативи, залучення інвестицій та створення нових робочих місць.

Контакти між чиновником та громадянином мінімізуються і стають максимально прозорі; Звітність – дистанційна, адміністрування податків – в електронній формі. Скасування непотрібних обмежень, суттєве обмеження регуляторних повноважень. Запровадження правила “One in two out” щодо будь-яких нових регуляцій: будь-яка нова регуляція має скасовувати дві попередні.

Податкові органи стають сервісними службами з адміністрування податків, радикально скорочується час для реєстрації бізнесу, відкриття та закриття підприємства шляхом повідомлення.

Приватна власність, інтереси інвесторів мають бути захищені на рівні європейських стандартів. Неприпустиме використання правоохоронних органів, судів, інших механізмів з метою блокування роботи підприємств та тиску на підприємців.

4.3. КОНКУРЕНЦІЯ

Базова умова розвитку підприємництва – відкрита й чесна конкуренція. Всі підприємці працюють за однаковими правилами, мають рівний доступ до ринків, до участі в державних тендерах та до програм державно-приватного партнерства.

Олігархія, яка отримує надприбутки через монополії, непрозорий доступ до державного майна та корупційні схеми, має відійти в минуле. Зруйнувати олігархію необхідно через обмеження монополій, відокремлення влади від бізнесу, ефективну дієву роботу Антимонопольного комітету, безкомпромісну боротьбу з корупцією.

Сприятливі умови для ведення малого та середнього бізнесу створюють економічні засади для становлення середнього класу, на який спирається партія. Середній клас – це запорука творення широкої соціальної бази підтримки невідворотності економічних реформ у країні.

4.4. ДЕРЖАВНА ВЛАСНІСТЬ

В Україні має бути запроваджений прозорий режим управління державною власністю. Прибуток від користування державною власністю має стати істотним джерелом наповнення державного бюджету.

У державній власності залишаються тільки стратегічні підприємства. До управління ними повинні залучатися найкращі управлінці, які мають досвід роботи на українському та міжнародних ринках.

Решта державних активів приватизуються через механізм продажу на прозорих конкурсах із залученням міжнародних та внутрішніх інвесторів, які не мають прихованих чи явних фінансових зв'язків із країною-агресором. Залучення незалежних міжнародних консалтингових компаній до оцінки державних активів та процесу приватизації – обов'язкове.

Влада має запровадити найкращі практики державно-приватного партнерства для залучення приватного капіталу в проекти модернізації інфраструктури. Підприємці, які інвестують у проекти з довготривалим економічним ефектом, мають побачити в Україні надійного партнера, здатного гарантувати виконання зобов'язань та забезпечувати економічне зростання у довготривалій перспективі.

4.5. ФІНАНСОВИЙ СЕКТОР

Вітчизняний фінансовий сектор має бути інтегрованим у світові ринки капіталу.

Вітчизняний ринок фінансових послуг має бути доступним для іноземного капіталу. Цього потрібно досягнути шляхом гармонізації вітчизняного законодавства із нормами ЄС, надійно захистивши права кредиторів. Це, своєю чергою, сприятиме залученню іноземних інвестицій.

Національний банк України як регулятор банківського ринку має зберегти свою незалежність від будь-яких політичних впливів на грошово-кредитну політику держави.

4.6. ІННОВАЦІЇ

Інноваційні технології – це основа модернізації вітчизняної економіки, яка має здійснити технологічний стрибок від економіки аутсорсингу до економіки креативних індустрій. Україна як держава, яка входить до топ-5 країн за кількістю висококваліфікованих ІТ-фахівців, має претендувати на глобальне лідерство у сфері новітніх технологій.

Розробка та впровадження нових технологій для пріоритетних галузей економіки – ключова задача, для вирішення якої держава має створити відповідні умови і стимули. Шлях від винаходу до ринку має бути скорочений до мінімуму. В країні має працювати ефективна державна програма підтримки інновацій.

В умовах глобальної економічної конкуренції держава повинна сприяти виходу на ринки продукції з високим вмістом доданої вартості та високотехнологічної продукції. Це досягається за рахунок підтримки участі конкурентоспроможних українських компаній у глобальних проектах та міжнародної стандартизації вітчизняної продукції.

При цьому держава повинна гарантувати право інтелектуальної власності, яке має бути надійно захищене законами.

4.7. ЕНЕРГЕТИКА

Диверсифікація джерел постачання енергоносіїв та розвиток власного видобутку – це питання національної безпеки. Розробка та видобуток державою газу, вугілля, інших ресурсів має покриватися за рахунок коштів, отриманих від його продажу, та залучення інвестицій.

Розвиток альтернативних джерел енергозабезпечення надважливий для України. Держава повинна стимулювати їх розробку, зокрема, створювати умови для реалізації проектів, які сприятимуть скороченню споживання природного газу. Інша важлива складова стратегії скорочення споживання природного газу – запровадження енергоощадних технологій.

Модернізація української газотранспортної системи має проходити із якомога вагомим залученням фінансів ЄС та інших західних учасників. При цьому держава зберігатиме контроль над ГТС.

Кодифікація українського законодавства у сфері енергетики та надрокористування і його приведення до європейських стандартів підвищить енергетичну незалежність держави та енергоефективність економіки країни. Ключовим завданням для реформування української енергетики має стати формування спільного з ЄС енергетичного ринку.

4.8. СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Аграрний сектор – це стратегічна галузь української економіки, яка забезпечує Україні потенціал для глобального лідерства. Українська аграрна індустрія має перейти від виробництва та експорту сировини до виробництва та експорту готової продукції із високою часткою доданої вартості.

Формування прозорої та швидкої процедури сертифікації сільгосптоварів відповідно до міжнародних стандартів відкриє для виробників зовнішні ринки.

Розвиток фермерських господарств, малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції є пріоритетом розвитку аграрного сектора. Необхідні спеціальні дотаційні програми, а також вільний доступ таких виробників на ринки та залучення іноземного капіталу.

Ключове завдання реформи сільського господарства – формування прозорого ринку землі. Це відкриє нові можливості для надходження інвестицій в аграрний сектор та активного виходу української продукції на міжнародні ринки.

Землі, розташовані за межами населених пунктів (окрім тих, де розташовані державні об'єкти), мають перейти до комунальної юрисдикції. Вони мають стати предметом солідарної відповідальності місцевих громад та економічним інструментом їхнього розвитку.

Упорядкування лісового господарства – це питання екологічної безпеки. Незаконна вирубка лісів як підприємствами, так і приватними особами має каратися кримінальною відповідальністю.

Посилення контролю над використанням лісових ресурсів дозволить покінчити з хаотичною вирубкою лісів. Державний орган, який здійснює контрольні функції, має обов'язково співпрацювати з громадськими організаціями, активістами та місцевими громадами.

4.9. ТУРИЗМ

Україна має значний потенціал для розвитку туристичної галузі.

Стратегія розвитку зовнішнього та внутрішнього туризму під гаслом «Україна – це модно!» передбачає створення транспортної та готельної інфраструктури, розвиток суміжних галузей, активізацію навколо туристичних об'єктів закладів дрібного та середнього бізнесу – і, як наслідок, створення нових робочих місць, податкові надходження до місцевих бюджетів та державного бюджету.

Стратегічна мета – місце України у ТОП-10 європейських країн за рівнем відвідуваності; модна країна, яку відкриває світ.

4.10. СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

Система соціального захисту має відображати запит суспільства на соціальну справедливість та подолання бідності як внутрішнього ворога розвитку держави.

Подолання бідності передбачає два етапи.

Держава підтримує тих, хто найбільше потребує соціальної допомоги: пенсіонерів, багатодітні родини, сім'ї учасників АТО/ООС.

Усім іншим держава сприяє, надаючи можливості для збільшення доходів у результаті реалізації власних бізнес-ідей та професійного потенціалу.

Подолання бідності досягається шляхом підвищення результативності праці, реалізації власної ініціативи та спрощеного доступу до інвестиційних капіталів.

Подолання бідності можливе лише через копітку працю, де держава гарантує рівний доступ до бюджетних коштів (публічні закупівлі, програми розвитку/грантові програми розвитку малого та середнього підприємництва, безподатковий/пільговий період для розвитку бізнесу).

Держава проводить повну, але поступову реформу пенсійної системи. Створюється «трирівнева» система пенсійного забезпечення.

Після завершення пенсійної реформи і формування нової системи держава

не має платити пенсії і робити пенсіонерів заручниками політичної боротьби.

Пенсії мають платити приватні страхові компанії, банки, інші фінансові установи – тобто інституції індивідуальною накопичувальною пенсійною системою з можливістю безпечного інвестування пенсійних накопичень, керування власним пенсійним рахунком та програмами накопичення.

5. СОЦІАЛЬНА ІНФРАСТРУКТУРА

Нова соціальна інфраструктура має створити належні умови життя для громадян незалежно від стану наявної інфраструктури, демографічних характеристик регіону, специфіки інфраструктурної мережі. Важливим далекоглядним завданням України є прискорення розвитку соціальної інфраструктури, яка, щонайменше, має не поступатися темпам зростання економіки.

5.1. ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

Медична реформа, започаткована в Україні на первинному рівні медичної допомоги, має бути продовжена на наступних рівнях.

Держава має забезпечити подальшу децентралізацію у системі управління охорони здоров'я, автономізацію медичних закладів.

Має бути створена законодавча та інституційна база для переходу на систему обов'язкового медичного страхування. Це дасть змогу залучити в систему охорони здоров'я фінансування, а також підвищити якість надання послуг, наблизивши їх безпосередньо до пацієнта.

Законодавці мають врегулювати правові відносини «лікар - пацієнт», «мед-заклад - пацієнт». Права пацієнтів і права медичних працівників мають бути захищені.

Мають бути унормовані спрощені правила започаткування та ведення приватної медичної практики. У перспективі мають бути створені передумови для розвитку приватної медицини у великих масштабах.

Управляти медичними закладами повинні кваліфіковані менеджери. Управлінські, господарські та власне професійні функції мають бути розмежовані.

Це означає, що в медичних закладах має діяти практика, коли головний лікар відповідає за медичну частину, а фінансово-господарськими питаннями займається професійний управлінець. При цьому медичні заклади повинні бути наділені статусом неприбуткових організацій. Міністерство охорони здоров'я має бути остаточно позбавлене функцій закупівлі, утримання медичних та освітніх закладів.

В українській медицині має повноцінно запрацювати принцип вільного вибору пацієнтами лікаря. Державні та приватні медичні заклади повинні мати однакові можливості для надання послуг пацієнтам.

Пріоритетами політики охорони здоров'я мають стати популяризація здорового способу життя та відповідальності за власне здоров'я як найцінніший і найдорожчий актив кожної людини. Підтримка державою здорового способу життя громадян - важлива стратегічна задача творення успішної сучасної нації.

5.2. ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНЕ ГОСПОДАРСТВО

Ключовою реформою житлово-комунального господарства має стати створення ринку управління житлом. Учасниками ринку мають стати як об'єднання власників житла, так і профільні фірми. Власники житла повинні мати змогу самостійно вибрати постачальника послуг і укласти договір із ним напряму або через управителів житла.

Підвищення якості надання послуг є прерогативою у сфері реформи житлово-комунального господарства. Повинна діяти система контролю над наданням послуг відповідно до договорів, особливо коли це стосується вивезення сміття, прибирання прибудинкових територій. Кожен має мати змогу перевірити виконання умов договору.

Важливою складовою реформи житлово-комунального господарства є організація особистої співучасті громадян в управлінні колективним господарством. Уміння кооперуватися та діяти спільно в управлінні спільним господарством – одне з підґрунть становлення самоврядного суспільства, яке здійснює контроль над управлінням державою. Держава має підтримувати творення та роботу ОСББ та інших форм колективного управління власністю.

В Україні має бути запроваджена програма «Нове Містобудування», яка передбачає реновацію старого житлового і промислового фонду, заміну зношених мереж, проектування нових районів і міст відповідно до сучасних містобудівних тенденцій.

5.3. ІНФРАСТРУКТУРА ТА ТРАНСПОРТ

Розташування України – конкурентна перевага, яку необхідно використовувати, створюючи належні умови для розвитку транспортної інфраструктури.

Україна має стати транспортним хабом Східної Європи із розвиненими регіонами.

Інтеграція української транспортної інфраструктури в європейські транспортні коридори, створення спільних кампаній, діяльність яких охоплює всі види транспортних сполучень, має стати двигуном якісного оновлення транспортної галузі.

Євростандарти в управлінні транспортною галуззю мають поширитися на підходи до будівництва та розвитку інфраструктури. Впровадження європейських стандартів до будівництва та експлуатації доріг – це передумова зручності та безпечності дорожнього руху.

Комунальний транспорт, автобусні та залізничні перевезення мають бути загальнодоступними та надавати якісні безпечні послуги. Держава повинна допомагати, в разі потреби надавати компенсації перевізникам, котрі здійснюють рейси у віддалених важкодоступних населених пунктах.

5.4. ЕКОЛОГІЯ ТА ЗАХИСТ ДОВКІЛЛЯ

Неухильне дотримання європейських норм та стандартів охорони природи, приведення чинного законодавства у відповідність до директив ЄС, впровадження яких, зокрема, є невід’ємною частиною Угоди про асоціацію з ЄС, має стати основою нової державної політики захисту довкілля. Споживацьке і безвідповідальне ставлення до природних ресурсів має назавжди відійти в минуле.

Популяризація екологічного світогляду має бути частиною широкомасштабної освітньої стратегії.

Україна має здійснити перехід на Скандинавську модель еко-політики, яка передбачає збереження/відновлення великих екосистем (Карпат, Полісся, Побужжя, лісо-степу, річок тощо).

Необхідно законодавчо посилити відповідальність за екологічні злочини і правопорушення: забруднення довкілля; несанкціонований видобуток корисних копалин, браконьєрство тощо.

Необхідно стимулювати запровадження роздільного збору і повної переробки побутових відходів.

В Україні має бути збільшена кількість об'єктів природно-заповідного фонду, загальна площа природоохоронних територій має бути доведена до європейських показників, має бути запропонований реальний механізм збереження малих річок.

У державних інституціях мають бути запроваджені прозорі й легкі механізми адміністрування у сфері охорони довкілля. Прозорість у отриманні документів дозвільного характеру має бути посилена через створення уніфікованої відкритої для громадськості системи доступу до видачі дозволів, матеріалів перевірок, звітів.

Контроль за дотриманням виконання законодавства у сфері охорони довкілля має покладатися як на державні інститути, так і на громадськість, яка має бути залучена до співпраці з усіма без винятку органами державної влади, які здійснюють догляд за використанням та охороною природних ресурсів України.

6. МІЖНАРОДНА ПОЛІТИКА

Україна після 2014 року отримала шанс стати повноцінним суб'єктом міжнародної політики, здійснювати системну міжнародну політику, бути активним учасником і лідером регіональної політики. Перед Україною стоїть завдання не тільки зберегти здобуті позиції, а й активно розвивати власні інструменти зовнішньої політики, здійснювати активну інформаційну політику, втілювати власну стратегію захисту національних інтересів у світі.

Нічого про Україну - без України! Зовнішня політика має базуватися на усвідомленні стратегічної лідерської ролі України у регіоні, зокрема у побудові безпеково-економічного поясу «Від моря до моря».

6.1. ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Українці здійснили цивілізаційний вибір на користь європейської інтеграції. Європейська інтеграція стала об'єднавчим чинником суспільства, спільною позицією політичного класу та громадян, утіленням сторічних прагнень українців бути невід'ємною частиною європейської сім'ї народів.

Інтеграційні зусилля України – це також дорожня карта системних реформ. Після здійснення масштабних перетворень країна відповідатиме Копенгагенським критеріям – тим параметрам, яким мають відповідати держави – члени Європейського Союзу. Це відкриє Україні перспективу стати повноцінним членом Європейського Союзу.

Співпраця з ЄС має зосереджуватися на виконанні Угоди про Асоціацію, адаптації норм і стандартів до європейських вимог, поступальній синхронізації зовнішньої політики із зовнішньою політикою країн ЄС. Наша мета – досягнення критеріїв для подачі заявки на вступ України до ЄС у 2023 році і набуття повноправного членства України у Європейському Союзі у 2030 році.

Європейська інтеграція невіддільна від євроатлантичної інтеграції. Набуття Україною членства в НАТО та ЄС є пріоритетом зовнішньої політики, закріпленим у Конституції України, а також фактором зміцнення міжнародної безпеки в регіоні.

6.2. РЕГІОНАЛЬНЕ ЛІДЕРСТВО

Україна визначає своєю амбіцією стати регіональним лідером на пострадянському просторі. Запоруку цього мають становити успішні реформи, ефективна стратегія національної безпеки, проактивна інформаційна політика.

Лідерству сприятиме посилення ролі міжнародних організацій, в яких Україна повинна відігравати активну роль. Діяльність ГУАМ, ОЧЕС, країн Східного партнерства буде підсилена конкретними економічними, безпековими та гуманітарними проектами, ініціювати які має Україна.

6.3. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА

Зусилля зовнішньої політики мають зосереджуватися на активному просуванні політичних та економічних інтересів України у світі. Важливим напрямком діяльності дипломатичних служб має стати консолідація міжнародної спільноти для посилення тиску на Росію, боротьба за збереження територіальної цілісності України, повернення контролю над Кримом.

Ефективне донесення позиції України за кордоном – одне із ключових завдань держави. Для цього повинні здійснювати закордонне мовлення власні ЗМІ, системно залучатися іноземні медіа, використовуватися можливості інтернету та соціальних мереж. Особлива увага має приділятися формуванню позитивного іміджу України та боротьбі із проявами ворожої пропаганди.

Дипломатичні представництва України повинні бути політичними та культурними центрами життя українців за кордоном. Їхня діяльність має зосереджуватися на підтримці громадян нашої держави, а також емігрантів та етнічних українців. Дипломатичні представництва України також мають стати опорою і допомогою для українського бізнесу, який шукає експортні можливості та перспективи співпраці у відповідних країнах.

6.4. СВІТОВЕ УКРАЇНСТВО

Співпраця зі світовим українством повинна бути стратегічним напрямом політики української держави. Не лише українство у світі повинно турбуватися про нашу вітчизну, але й Україна дбатиме про своїх співвітчизників, яких доля змусила жити у чужих краях.

Реалізація державної стратегії співпраці із закордонними українцями має посилити інструменти зовнішньої політики України, залучити інтелектуальні сили світового українства до державотворчих процесів в Україні, створити нові можливості для перетворення України на дієвого суб'єкта міжнародної політики.

Для тих українців, які бажають повернутися на рідну землю, держава має розробити та реалізувати Програму повернення українців на Батьківщину, передбачивши у ній створення реінтеграційних консультативних центрів, спри-

ятливих умов для розвитку малого та середнього бізнесу, зокрема у сфері агропромислового комплексу та ін. Для тих трудових мігрантів, які вирішать залишитися у країнах свого нинішнього проживання, необхідне втілення системи захисту їхніх прав за кордоном, зокрема реалізації їхніх виборчих прав, права на соціальний захист та пенсійне забезпечення.

7. ГУМАНІТАРНА ПОЛІТИКА

Основою гуманітарної політики є створення умов для духовної самореалізації кожного громадянина. Передумовами особистої самореалізації є становлення розвиненої освіти, науки, примноження та збереження культурної спадщини. Гуманітарна політика України має орієнтуватися на збереження власної культурної ідентичності та її збагачення у діалозі з європейською системою цінностей консолідації українського суспільства на цій основі. В ієрархії цих цінностей на першому місці – ініціатива, свобода та рівність людини.

Україна має завершити повну культурну деколонізацію та ствердження національної культурної самобутності.

Державні інституції мають сприяти розширенню/експансії українського культурного продукту у країнах Центрально-Східної Європи, в тому числі і на території РФ, де проживають мільйони українців. Це забезпечить здійснення культурного контрастуну на території, де проживаються українці, які перебувають під впливом російської пропаганди.

Необхідно розробити і реалізувати програму порятунку (відновлення, реставрація, відбудова, консервація) національного культурного спадку в усіх його формах і видах. Новітні технології надають можливості для розкриття і оцифрування музейних фондів з метою їх ревізії і доступності для громадян та людства загалом.

Держава має сприяти всебічному розвитку культурних ініціатив, що зберігатимуть надбання минулого і представлятимуть країну серед кращих явищ культури і мистецтва сучасності.

7.1. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

В Україні має бути розвинута міжвідомча програма дій і заходів із національно-патріотичного виховання, яка включатиме в себе популяризацію історії України, в тому числі героїчної, Збройних сил, героїв української національно-визвольної боротьби та російсько-української війни.

7.2. ОСВІТА

Освіта – це стратегічна галузь для країни. Інвестуючи в освіту, суспільство інвестує у власне майбутнє. Якісна освіта громадян становить запоруку конкурентоспроможності держави в сучасному глобалізованому світі, де найціннішим ресурсом є людський капітал.

Освіта всіх рівнів має бути доступною для всіх громадян. Базова освіта має бути безкоштовною. Вища освіта повинна бути безкоштовною, насамперед, для обдарованих дітей та для дітей соціально вразливих верств населення. Таким дітям держава має надавати стипендії, а також стимулювати надання таких стипендій приватним бізнесом.

В Україні має бути імплементована концепція Нової української школи.

Дошкільна освіта повинна охоплювати якнайбільшу кількість дітей. Держава повинна сприяти розвитку мережі державних, комунальних дитячих садочків, зокрема стимулюючи відкриття приватних закладів.

В Україні має розвиватися система інклюзивної освіти, яка дасть можливості для реалізації і соціалізації дітям з інвалідністю.

Освіта в Україні має відповідати європейським стандартам. Перехід української освіти на західні стандарти означає зміну систему управління навчальних закладів України. Університети мають володіти значною автономією, розвивати студентське самоврядування, змагатися в системі вільної конкуренції за абітурієнтів та участь у грантових навчальних проєктах.

Конкурентні засади діяльності, поширення зовнішнього оцінювання, надходження інвестицій у навчальні заклади забезпечать викорінення корупції в системі освіти.

Державне замовлення в навчальних закладах має відповідати потребам ринку. Система середньо-спеціальної та вищої освіти повинна готувати для держави тих спеціалістів, котрих вона потребує із подальшим працевлаштуванням. Навчання за всіма спеціальностями має бути доступним на комерційній основі як у державних, комунальних, так і приватних навчальних закладах.

Держава стимулює поступове роздержавлення освіти, починаючи із вищої. Держава має не керувати вищими навчальними закладами, а створювати умови для інвестування приватного капіталу у вищі навчальні заклади, які, відповідно, мають конкурувати одне з одним, змагаючись за студентів та замовлення від держави, місцевої влади та приватного сектору.

Роботодавці мають бути залучені до організації професійної освіти. Вони повинні формувати запит приватного сектору на підготовку спеціалістів, брати участь у розробці навчальних планів та організації навчальної практики. Окремим напрямком має стати розвиток освіти дорослих, які в часи стрімких економічних змін виявили бажання отримати нову спеціальність та посилити свої позиції на ринку праці.

В Україні має бути реалізований європейський засадничий принцип системи освіти – освіта впродовж усього життя. Реалізація цього принципу сприятиме інвестуванню в людський капітал та знання, підвищуватиме професійну та, зокрема, цифрову грамотність громадян, допомагатиме їх ширшій участі в політичному та суспільному житті країни – зокрема, через обізнаність із своїми правами і можливостями їх захищати, вміння розпізнавати маніпуляції і застосовувати критичне мислення, прищеплення громадянської позиції і відповідальності перед суспільством і Україною.

7.3. НАУКА

Розвиток науки – це стратегічна позиція України в сучасному світі. Інтеграція у світові процеси, участь у міжнародних проектах, спільні виробництва на основі інноваційних розробок українських науковців мають стати рушійними силами розвитку вітчизняної науки.

Держава повинна сприяти залученню приватного бізнесу у фінансування науки та прикладних досліджень, зокрема, стимулюючи підприємства, які інвестують у наукові проекти та навчальні заклади. Держава може у своїх цілях розвивати фундаментальну науку, створювати програми та гранти для сприяння розвитку наукового потенціалу.

Національна Академія Наук має бути повністю реформована. На базі університетів мають створюватись наукові осередки за світовими зразками. Завдяки прозорій системі державної атестації в Україні має бути вдосконалений розподіл бюджетного фінансування державних наукових закладів, враховуючи інтерес розвитку і фундаментальної, і прикладної науки. Науково-дослідницькі інститути повинні орієнтуватися на розробку інновацій та вдосконалення високотехнологічних виробництв. Результатом їх діяльності має стати, насамперед, впровадження та практичне застосування розробок та досліджень. На підставі цього потрібно здійснювати оптимізацію закладів та фінансування закладів.

Мають бути реалізовані дієві механізми, які скоротять шлях від етапу інноваційних наукових розробок до виробництва, зокрема, через створення технологічних та наукових парків, венчурних фондів, умов для розвитку грантової підтримки прикладних наукових досліджень і випробовувань.

Особлива увага повинна приділятися втіленню у виробництво розробок, які мають оборонне значення. Вітчизняний військово-промисловий комплекс має посилюватися за рахунок кращих напрацювань українських науковців, що є питанням не лише розвитку науки, а й національної безпеки.

Пріоритетом держави має стати захист інтелектуальної власності; потрібні жорсткі санкції та покарання за плагіат і порушення авторського права. В державному бюджеті повинні бути передбачені програми державних грантів на патентування наукових розробок в Україні та за кордоном.

7.4. ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА

В умовах гібридних війн інформаційна присутність України в мережі світових ЗМІ – це питання національної безпеки. Україна повинна розвивати іномовлення, а також мовлення на тимчасово окуповані території. Гарантія

свободи слова в українському суспільстві невід’ємна від заборони іноземної пропаганди, яка є ворожою до української державності, проповідує тероризм та людиноненависницьку ідеологію авторитаризму.

Держава має забезпечити захист інформаційного простору від гібридної агресії Російської Федерації та будь-яких інших викликів епохи інформаційних, сенсових і наративних воєн; створення системи захисту і оборони країни від викликів інфо- та кібер-агресій 21 століття.

Свобода слова є базовою цінністю громадянського суспільства. Завдання держави – гарантувати свободу слова та незалежність ЗМІ від волі власників або влади.

Інформація про структуру власників ЗМІ має бути прозорою та відкритою для доступу громадськості. Держава повинна створювати належні умови для чесної конкуренції на медіа-ринку. Основною мотивацією розвитку приватних ЗМІ має бути бізнес-інтерес, єдиною мотивацією розвитку суспільних ЗМІ має бути підтримка суспільно значущих інформаційних продуктів. Неприпустимо використовувати ЗМІ в якості інструмента політичного впливу.

Суспільні медіа, які прийшли на зміну державним та комунальним ЗМІ, мають створювати неупереджені програми новин, некомерційні, але суспільно важливі політичні, культурні та освітні програми, які задаватимуть суспільству якісні стандарти сприйняття світу, глибинне усвідомлення нагальних проблем людства та України.

Інша засаднича діяльність суспільних медіа – це прозорість та підзвітність їх фінансування.

7.5. КУЛЬТУРА ТА ДУХОВНІСТЬ

На тлі глобальної взаємодії розмаїтих культур Україна має зберігати власну ідентичність, національну самобутність та духовні традиції українського народу.

Розвиток національного культурного продукту має стати пріоритетом культурної політики держави. Необхідно залучати кошти на розвиток вітчизняного кіно та книговидавництва, запроваджувати податкові стимули для виробників та розповсюджувачів національного культурного продукту. Внески на роз-

виток вітчизняної культури можуть вираховуватися із створеного та/або поширеного в Україні іноземного продукту (зйомки фільмів, їх прокату, концертів, гастрольної діяльності, виставок тощо).

Держава має фінансувати або співфінансувати виробників українського культурного продукту. Розподіл державних коштів на культурні програми і проекти має відбуватися через прозорі відкриті конкурси.

Плекання національної пам'яті та охорона культурної спадщини – це завдання всього суспільства. До дослідження та захисту української історії повинні активно залучатися громадські організації, активісти, експертні середовища. Це не має бути особливою державною справою, оскільки напряду пов'язане зі збереженням власної ідентичності та, отже, має виняткове стратегічне значення.

Хоча підтримка і розвиток спільної національної символічної основи (мови, системи цінностей, культурної спадщини) є пріоритетом культурної політики, держава має створити рівні умови та гарантії розвитку культури національних меншин. Культурне розмаїття – важлива особливість України, яка посилює конкурентні й комунікаційні можливості українського суспільства у світовому інформаційному і культурному просторі.

Окремим завданням є надання Кримському півострову - історичній батьківщині кримськотатарського народу - статусу національно- територіальної автономії у складі України, яка посилить можливості для захисту і розвитку його культури та самобутності.

Розташовуючись географічно на перетині різних цивілізаційних цінностей, Україна має стати майданчиком для спілкування та взаємозбагачення різних регіональних культур. Вона має створити умови для культурної комунікації та порозуміння. Це відкриє Україні нові перспективи для поширення власного культурного продукту в інші країни та регіони.

Україна має завершити реформу декомунізації (перейменування міст, областей та інших географічних назв, пов'язаних з історією тоталітарного режиму). Деїмперіалізація – це повернення вкраденої історії, відновлення реального бачення місця України-Руси, замість насаджених візій Російської Імперії/СРСР.

7.6. ФІЗКУЛЬТУРА ТА СПОРТ

Доступність умов зайняття фізкультурою, спортом та активним відпочинком – це запорука виховання здорового покоління. Держава має популяризувати здоровий спосіб життя та стимулювати інвестування у загальнодоступну спортивну інфраструктуру – стадіони, спортзали, спортивні секції, басейни.

Будівництво та підтримка спортивної інфраструктури є базою фізичного виховання та масового спорту. Їх функціонування має відбуватися за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів, сплати спеціальних відрахувань фінансово успішних спортивних федерацій, залучення благодійних внесків, інших ресурсів. Також будівництво спортивних та дитячих майданчиків має бути обов'язком будівельних інвестиційних компаній при спорудженні житлових кварталів.

Держава зобов'язана створити відповідні умови для розвитку спорту та, зі свого боку, може заохочувати тих спортсменів, котрі приносять славу Україні на міжнародній арені.

7.7. МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА

Держава має створити умови для максимальної самореалізації молодих громадян. Пріоритетними напрямками підтримки молоді є сприяння в здобутті якісної освіти, забезпеченні зайнятості та допомога в отриманні житла.

Стимулювання грантової підтримки талановитої молоді має стати шансом для обдарованих громадян отримати якісну освіту в найкращих навчальних закладах. Інтеграція вітчизняної освіти в міжнародні освітні проекти посилюватиме можливості для української молоді на ринку праці.

Право молодого спеціаліста на перше робоче місце має реалізовуватися на практиці. Не повинні створюватися перепони для працевлаштування в державному секторі молодих спеціалістів у зв'язку із відсутністю у них досвіду. Також мають діяти стимули для прийому на роботу випускників у приватному секторі.

Житло має бути доступним для молоді. В Україні повинні діяти програми пільгового придбання житла в кредит для молодих спеціалістів. Перелік критеріїв для участі в програмах та прийом заявок мають бути прозорими та доступними для всіх бажаючих.

Держава усіляко сприяє соціальній та політичній активності молоді, стимулює діяльність молодіжних організацій, рухів, участь у яких є початком їхньої солідарної відповідальності за майбутнє сильної, квітучої європейської України.